

Bodil Liventhal (CD):

Da centrum-demokraternes trafikpolitiske ordfører ikke kan være til stede i tinget i dag, skal jeg fremføre mit partis syn på forslaget. Der er to formål med dette lovforslag. Det ene er at lovliggøre, at der nu gennem en årrække ikke har fundet passagertransport sted på banelinjen, idet passagererne til hovedruten er blevet befordret med busser. Denne driftsform kan vi tilslutte os.

Det andet formål er at bemyndige ministeren til ad åre helt at nedlægge strækningen, også hvad angår godstrafik. Denne del af lovforslaget kan vi ikke umiddelbart tilslutte os, da det synes at være en i øjeblikket for vidtgående bemyndigelse, som vi må have nærmere oplysninger om under udvalgsarbejdet.

Alfred Andersen (SF):

I mit parti kan vi ikke give ministeren denne bemyndigelse, som der her er bedt om, for vi mener, at når det gælder den kollektive trafik, vil der altid være strækninger, som er mindre rentable end andre. Derfor mener vi ikke, det er begrundelse nok for denne nedlæggelse, at der ikke er økonomisk rentabilitet. Vi har også oplevet, hvilke reaktioner der er ude i befolkningen, når man nedlægger jernbanestrækninger, som ikke er så rentable. Vi har sidst oplevet det, dengang man forringede forholdene for store banestrækninger på Fyn.

Ministeren begrunder sit forslag med, at persontransport er mere rentabel energimæssigt med busdrift. Det er da muligt, at der kan blive energibesparelser på det område, men det samme kan jo ikke siges at være tilfældet, når det gælder gods, som man skal til at transportere individuelt. Man må regne med, at der bliver et udvidet energiforbrug, når man skal til at transportere gods i lastvogne i stedet for som nu med tog, foruden at det vil give en stor belastning af vores vejnet. Derfor må vi drøfte det videre i udvalget, men indtil videre er vi meget skeptiske over for dette forslag, og vi mener som sagt ikke, at man skal diskutere den kollektive trafik ud fra et rentabilitetssynspunkt.

Kanstrup (DKP):

Jeg skal med det samme meddele ministeren, at han ikke skal regne med nogen posi-

tiv behandling af dette lovforslag fra kommunisternes side. Det er jo kun en lille del af de mange banenedlæggelser, vi har været vidne til i de seneste år, og hvoraf allerede nu nogle af dem kan betragtes som forkerte nedlæggelser. Det forekommer jo også noget paradoksalt i en tid, hvor der tales meget om nødvendigheden af at udbygge den kollektive trafik og om at spare på energien osv., at man alligevel fortsætter med at forringe trafikken, fortsætter med nedlæggelser.

Der står i lovforslagets bemærkninger, at man indtil videre kun vil stadfæste fjernelsen af persontrafikken på linjen. Men målet er jo, som det også er angivet, totalt at lukke banelinjen fra Vojens til Haderslev. Med rette spørger mange kredse: hvor længe skal det egentlig vare, før man har lavet den totale lukning? Og med rette spørger man: hvad skal vi så gøre med vore arbejdspladser i bl.a. Haderslev?

Nu skal man vel ikke bebrejde ministeren, at han forsøger at overholde DSBs budgetter, men vi kan med fuld ret bebrejde flertallet i dette ting, som mener, at man kan spare sig til en god kollektiv trafik. Det kan man ikke.

Når man angiver, at personantallet er faldet på strækningen, kan det nok ikke benægtes, men jeg kan nu ikke lade være med at tænke på, at i min hjemby, Nørresundby, fandt man også ud af, at personantallet var faldet på Nørresundby banegård, og at den derfor skulle nedlægges. Men en af årsagerne var jo bl. a., at der ikke var nær så mange tog, der stoppede, og derfor har det også en naturlig årsag.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at på en række af de steder, hvor man har nedlagt jernbanestrækninger, har man skabt andre nye, alvorlige problemer. Det er problemer med vejanlæg, problemer med stagnering af byer og problemer, der skyldes, at den del af befolkningen, som ikke har deres egen lille bil at køre rundt i, får stadig vanskeligere ved at komme til de bymæssige bebyggelser, altså de mere centrale steder.

Derfor er vores principielle holdning, at man ikke skal gå ind for nedlæggelse af jernbanestrækninger, men skal gå ind for at udbygge dem, også sidestrækningerne. Man bør erkende, også i dette ting, at det er der kun én mulighed for, nemlig ved at give øgede bevillinger til DSB. Man kunne faktisk også skele til, hvad nogle af vort lands største